

[Landbrugsministeren.]

Forstaaelse, hvis man overhovedet vil ind i en Lovgivning paa dette Omraade, og jeg vil i hvert Fald for mit Vedkommende fralægge mig Ansvar for, at der ikke kommer noget ud af denne Sag, idet jeg anser det for noget af det vigtigste, vi beskæftiger os med, med Hensyn til Landbrugets Fremtid og Statens eventuelle Forpligtelser i de kommende Tider.

I Stedet for Gennemførelse af Afsnit II om Rentelempelse for de mest betyngede Landmænd og om Oprettelse af en Renteudligningsfond kræver Partiet Venstre nu gennem deres Ordfører og i Betænkningen, at man gaar over til i højere Grad at give Landbruget Ligestilling med de andre Erhverv, og jeg har Indtryk af, at det, man her tænker paa, er Valutacentralens Indflydelse paa de forskellige Erhvervs Stilling. Jeg vil gerne herom sige, at der er jo ingen Tvivl om, at hvis vi ikke havde Importforbud, enten gennem Valutacentralen eller paa anden Maade, over for Landbrugsprodukter — jeg tænker her f. Eks. paa Smør, Flæsk og lignende —, saa vilde Vanskelighederne for Landbruget blive meget større i den kommende Tid, end de er nu.

Hver Gang der kommer Anmodning til mig om Tilladelse til Indførsel af saadanne Varer fra Udlandet, som kan købes meget billigere, end de kan her, og jeg har ladet Spørgsmaalet gaa videre til Landbrugsorganisationerne, faar jeg altid prompte det Svar, at man fra Landbrugsorganisationernes Side meget maa advare imod at give Tilladelse til Indførsel selv i begrænset Mængde af de Fødevarer, som Landbruget producerer. Jeg forstaar godt, at man gør det, men man kan jo ikke forlange en Ret for sig og saa nægte andre Erhverv den samme Ret, det samme Værn mod Dumping-Indførsel. Det andet, man møder med i Stedet for det af os foreslaaede, er: Lettelse i Ejendomsskatte. Jeg vil her til sige, at enhver Landmand og enhver, der har undersøgt Regeringsforslagenes Virkninger for Landbruget, meget godt ved, at i Forhold til den Rentelettelse, som indeholdes i Afsnit II, vil en Ejendomsskattelettelse ingenting betyde som Kriseforanstaltning for de fleste Landmænd. Det er en Foranstaltning, der kan have stor Virkning og Betydning for de Landmænd, der har de fleste Tønder Land og den bedste Jord, men som Kriseforanstaltning for dem, der er haardest ramt, vil den absolut kun have en meget ringe Virkning og vil intet betyde i Sammenligning med Rentelettelsen.

Endelig hævdede man, at der maatte gennemføres en Kornlov og en Smørordning. Det forekommer mig, at man, naar Partiet Venstre og de Konservative nu begynder at tale om saadanne Forslag, med Ret kan sige til dem, at de burde have kendt deres Besøgestid. Det er jo ikke ret mange Maaneder siden, de to Partier standsede baade en Kornlov og en Smørlov, den første indeholdende Bestemmelser som dem, vi havde et Aar, om Værn mod Indførsel af Korn til Dumping-Priser, og den anden, gaaende ud paa at gennemføre et Forbrug af Smør her i Landet af et saadant Omfang, at den Overfyldning af det engelske Marked, som vi saa navnlig sidste Sommer, og som ødelagde Smørpriserne for Landbruget, kunde undgaas. Men til Trods for, at jeg, da jeg her i Rigsdagen foreslog dette, havde enstemmig Tilslutning fra Landbrugsraadet, standsede de to Partier alligevel ved Hjælp af Landstingets Flertal en saadan Ordning. Derfor er det, jeg siger, at det forekommer mig, man er noget sent paa Færde, naar man nu begynder at tale om Gennemførelse af saadanne Love, da man jo i sin Tid, da de var til Behandling — i Fortsættelse af den Lovgivning, vi havde — ikke var hjemme, men gik imod de paa-gældende Forslag, saaledes at den da gældende Lovgivning ikke mere har Gyldighed.

At tale om en Kornordning i Forbindelse med Beskæftigelse er naturligvis fuldkommen ved Siden af, for der er jo ingen Landmand, der har Areal liggende nu, som ikke giver noget i Forvejen, som han, fordi vi faar en Kornordning, vil saa Korn paa. Det, det kan komme til at dreje sig om, er kun en Omlægning fra andre Afgrøder til Korn, og der findes næppe nogen Afgrøde her i Danmark, som giver mindre Beskæftigelse i Landbruget end Korndyrkning. Derfor er det helt ved Siden af at tale om øget Beskæftigelse i Forbindelse med høje Kornpriser. Det, der her kan blive Tale om, er kun et rent Fordelingsspørgsmaal og et Spørgsmaal om Værn mod Dumping-Priser paa udenlandsk Korn — ganske som Tilfældet er, naar det drejer sig om andre Forslag mod Dumping.

Hvad angaar Afsnit III, har de Konservative jo taget det Standpunkt at gaa fuldstændig imod Akkord og Moratorium. De har jo tidligere indtaget dette Standpunkt, hvilket dog ikke har forhindret, at kun faa — naar en saadan Lovgivning er gennemført — stærkere har anbefalet den og dens Betydning over for de enkelte Landmænd end netop Det konservative Parti.

Partiet Venstre har jo til det forelig-